

SUURI KURPITSA

SUURI KURPITSA
Kalle & Matti
Suuri Kurpitsa 1982

"Ehkä joku huomaa lukiessaan tätä lehteä, että kaikki sarjakuvat ei todellakaan ole roskaa (tätä on hoettu muuallakin mutta se ei haittaa). Ja vaikka se ei ole roskaa, sen ei silti tarvitse olla normaalia ja sopeutunutta... hmm... taidetta", totesi Suuri Kurpitsa -lehti ensimmäisen sarjakuvanumeronsa takakannessa kaksi vuotta sitten.

Kurpitsan toimittajat Pauli Kallio ja Reija Nieminen jatkavat edelleen kiintoisan koti- ja myös ulkomaisen vaihtoehdon julkaisemista. Tuoreimmassa numerossa noin neljäkymmenen sarjakuvantekijän voimin, ja sivujakin on peräti 120. Asia vaatii lähempää tarkastelua.

"Sarjakuvainnostus on käynyt välillä korkealla, seuroja on ollut toistasataa. Oma lehteä on yrittänyt kustantaa kymmenkunta seuraa", lipsautti erheellisesti suurin päivälehtemme Hesari Kannusta käsitelleessä jutussaan taannoin. Ja jatkoi vielä: "Tamperealaisten Sarjari ja Helsingin sarjakuvaseuran Suuri Kurpitsa jatkavat vielä Kannuksen lisäksi ilmestymistään."

Ohho! Kuten Sarjainfon vakiolukijat tietävätkin, Ei seuroja ole ollut kymmentäkään EIKÄ mitään Helsingin sarjakuvaseuraa ole ollut olemassakaan. Paulin ja Reiskan luotsaama Suuri Kurpitsa on kyllä ollut paikallisseurojen lehtien ohella ainoa pitkäikäisempi "suuri" omakustanne. Siinä missä kollegoilla on tahtonut olla ylittsepääsemättömän näköisiä vaikeuksia finanssipolitiikan tai sisällön suhteen, on Kurpitsa sinnikkäästi kasvanut koon ja avustajakunnan osalta.

Vuosikymmenen vaihtuessa koki Suomi ennennäkemättömän pienlehtien tulvan. Ensimmäinen sarjakuvayrittäjä näiden enimmäkseen punk-orientoituneiden julkaisujen rivissä oli ollut Sladdi. Vähitellen monet muutkin nuoret sarjakuvantekijät huomasivat, kulnka mukavaa on tehdä oma lehti. Zärpä, Sarjakuvia ja muut: pian niitä oli kymmenittäin.

SUURI KURPITSA JA HIEROGLYFIEN ARVOITUS

"Pitäää s kuritor

Tästä halvalla ja pienin painoksin iloiteltujen offseetmonisteiden maaperästä nousi myös Suuri Kurpitsa tuoreine piirtäjänimien. Sarjakuvan lisäksi lehden yhteydet punkkiin ja rock'n'rolliin ovt koko ajan olleet selkeä. Avainsanoja voisivat olla luomisen ilo ja raikkaat ideat. Jalat maassa ja huumorintaju säilyttäen.

Rockista kohti sarjakuvaa

Itse asiassa Kurpitsakaan ei alussa ollut sarjakuvalehti vaan rockfanzine, vasta viisi viimeistä numeroa ovat olleet silkkää sarjakuvaa. Pauli Kallio oli ennen omaa lehteään avustanut punklehtien kotimais-

ta klassikkoo Hilsettä. Kuinka Kurpitsa sitten syntyi?

Pauli: Se lähti siitä kun tää loppu tää Hilse, niin sitten piti keksiä jotain tekemistä. Se oli joskus -81 ihan alussa. Mun piti tehdä kai kolme lehteä aluksi. Mä ajattelin, että se riittää, mutta ei sitä sitten niin vaan saanukaan loppumaan.

Mitä mieltä sä oot sitten ite jälkeenpäin noista alkupään numeroista?

P: Ne on aika vieraita, mutta kyllä on kuitenkin hauskoja tavallaan.

Reija: Ykkönen on kakkonen on minusta sisällöllisesti nuorekkaan railakkaita.

Numero neljä entelli tulevaa sisältäen vain piirroksia, valokuvia ja sarjakuvia eikä yhtään tekstiä. Voitteko kertoa muutoksesta?

P: Rock ei enää sillä tavalla tuntunut

omalta. Kaheksankytölmehän tuli tää eka sarjakuva-Kurpitsa alkuvuodesta. Siis kotonen.

R: Alunperinhän eiks sulla, Pauli, ollu se idea että tehdään yksi sarjakuvanumero. Mutta sitten jonkun verran painiskeltiin tuon ongelman kimpussa, kun minusta ei ainakaan olisi ollut hauska tehdä enää sellasta... kun niitä oli sellasia rock-pienlehtiä niin paljon. Oli paljon kiinnostavampaa alkaa tehdä sarjakuvalehteä.

P: Ja sitten kun meillä oli Vaartamon Anttia ja muita valmiina, sit oli hyvä alottaa.

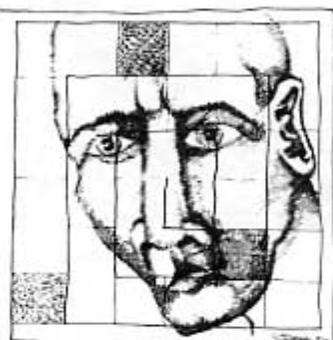
Ette itse piirrä kovinkaan paljon, vaan nimenomaan kokoatte ja toimitatte sekä kirjoittatte artikkeleja. Kurpitsan haastattelussa on kuultu oman lehden piirtäjien lisäksi mm. Tarmo Koivistoa, Robert

Crumblia ja Art Spiegelmania. Miten alunperin kiinnostuitte sarjakuvista?

P: Mulla se lähti 78-79 näistä kotimaisista pikkulehdistä ja sitten *Tenavista* ylättään. Sitten kans jostain undergroundista. Sitä ennen mä en ollu paljo niistä lukenu, mitä nyt sattumoisin jotain *Tinttejä* ja sellasia. Vaikkapa jo *Zärpät* oli kyllä aikamoinen kolaus varmaan joskus.

JUKKA JÄRVISEN KANSI

SUURI KURPITSAA
3/12/83

KINTA KUUSI MARKKAA.

Reiska, liityt mukaan villosnumeron aikoihin?

R: Yhteistyö-Kurpitsan synnystä riittäisi paljonkin 'hauskoja' anekdootteja. Se saatettiin alulle Helsingissä '83 varsin askeettisissa olosuhteissa. Varsinkin ns. toimistotilat osoitautuivat yhä uudelleen

erittäin tilapäisiksi. Lehtityötä tehtiin miehisairaalan henkilökunnalle huokealla myytävän puurolounaan voimin.

Ja nyt opiskelette Tampereella ja toimittatte Kurpitsaa sieltä käsin?

P: Siirtymä intelligentsian pariin Tampereen Yliopistoon ei kummemmin horjuta perinteiltä: Lapinlahden depressiopotilaat ovat vaihtuneet Opiston käytävään asukkeihin ja maukas puuro herkulliseen kevytruokaan.

Hubastrippejä lapsenmielisille ja muuta

Kurpitsan runsaasta piirtäjäkaartista moni on vaikuttanut myös muissa pienlehdissä, mutta useimmat ovat sarjakuvapiireissään aika tuntemattomia. Alusta saakka mukana ovat olleet **Antti Vaartamo**, **Jyce Laine**, **Jukka Järvinen** ja **Nalle Virolainen**, joka on pitkään julkaissut myös omaa lehteään *Nallepostia*. Kantavia voimia ovat olleet veljekset **Veli Ahonen** ja **Kyky Ahonen**, joista jälkimmäinen tunnetaan niinikään omien *Skole Komix*- ja *Morsian-soololehtiensä* tekijänä.

Muista Kurpitsan piirtäjistä **J. Korhonen** on julkaissut *Ground Bumerangia* ja *Demonea*, **Janne Tervamäki** *Kiiluvat silmät* -lehden ja **Jii Styman** 0,5:tä. Vielä nimiä: **Hannu Pyykkönen**, **M. Saine**, **J. Ruotsalainen**, **Jukka Heiskanen**, **Kivi Larmola**.

Kaiken kaikkiaan varsin monipuolinen ja edustava otos uudemmassa kotimaisesta, mutta millä tavalla nämä kaikki ovat tulleet Kurpitsaan mukaan?

P: Monet ovat lähettäneet sarjojaan itse, mutta piirtäjiä on kyllä etsittykin. Puolet ja puolet suurinpiirtein, että mä oon kirjottanu muutamille tyypeille ja pyytänyt

sarjoja. Virolaiselta esim. mä pyysin ekan kerran.

R: Uusia piirtäjiä on tähän kymppiin tullu, oliskohan niitä kymmenen.

P: Mukana on ihan sellasia debytanttejakin, ettei ne missään muuallakaan oo oikeestaan mitään julkassu.

Millä perusteella sarjat lehteen sitten valitaan?

P: Siitä jää yli varmaan melkein puolet.

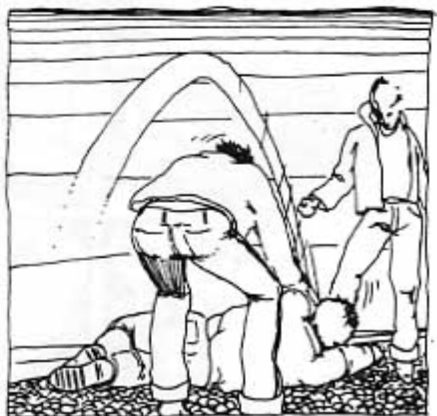
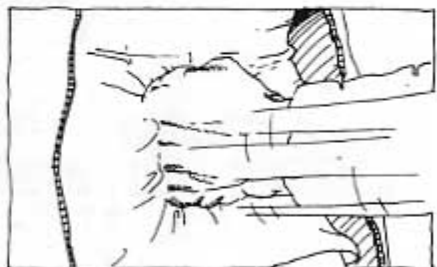
R: Omaperäisyys on kaikista tärkein.

P: Kokonaiskuva, miten se toimii se. Onko ideaa.

Sarjakuvia merten takaa

Luku sinänsä ovat Suuren Kurpitsan ulkomaiset taiteilijat, joita on ollut mukana numerosta 7 lähtien. Numero yhdeksän olikin sitten eräänlainen erikoisnumero, joka sisälsi ainoastaan sarjakuvia merten takaa, etupäässä USA:sta ja Ruotsista.

Amerikkalaispiirtäjät ovat puuhailleet kotikonnuillaan sikäläisen uudemman omakustannetun undergroundin ja ns. newaven parissa. Kurpitsan sivuille on

Säilyttää mieli"

ANTTI VAARTAMO KANTAVIA VOIMIA KURPITSAN ALKUTAIPALEELTA. VÄKIVALTAA ILMAN ÄÄNTÄ (OIE.) -- TUOTTELLIAALLA VAARTAMOLLA ON MYÖS VALOISAT HETKENSÄ (PILAKUVA VAS.)

päättynyt toista mm. Roman Scottilta, Lee Ellingtonilta, John Crawfordilta ja Peter Baggetta, joka muuten peri komean

ROMAN SCOTT

Weirdo-lehden päätoimittajuuden Robert Crumbilta.

Ruotsalaisista on nähty Zwingiä ja Joakim Piristä, jota on Väikömmen tili sandlädan -albuminsa tähden pidetty naapurimaassa lupaavimpana tulokkaan miesmuistiin.

Mistä keksitte ryhtyä luomaan näitä ulkomaansuhteita?

P: Koska kukaan muu ei sitä tehnyt ja koska ulkomainen amatööripiirräntä vaikuttaa elävältä ja kiinnostavalta.

R: Weiridossahan oli sellainen juttu näistä pikkutekijöistä.

P: Saatiin siitä muutama osoite ja pistettiin menemään Kurpitsolta ja pyydet-

tiin lehtiä. Kuten ne lähetti — aha — tässä on hyviä juttuja ja sitten on pyydetty niitä sarjoja.

R: Ja nehan oli sitten hyvinkin innokkaita lähettelemään niitä juttujaan.

Onko vielä uusia ulkomaalaisia tulossa mukaan?

R: Amerikasta on tulossa pari aika kiintoisaa naissarjakuvapiirtäjää.

P: Englannista on tulossa, ehkä ei seuraavaan mutta myöhemmin. Ranskasta sit myös. Ja Ruotsihan on ihan tossa käden ulottuvilla, siellä on kyllä hyviä piirtäjiä paljonkin.

Oletteko aatelleet, että suomalaispiirtäjien töitä voisi vastaavasti välittää ulkomaan lehtiin?

P: Amerikkaan vois. Se idea on kyllä muhinu, mutta sitä ei oo pantu käytäntöön vielä.

R: Jähka vaan kerkeis kääntää. Ja sit pitäis oikein ajan kanssa katsoa, että mitkä jutut kannattaa. Kun me on käännetty amerikkalaisten juttuja suomeksi, on tullut sellanen kulttuurionkelma, että joitakin sarjoja ei pysty kääntämään.

R: Art Spiegelmanin kommentoikin tätä meidän lehteä, että jos nyt Raw-lehteenkin (Spiegelmanin julkaisu) vertaa, on piirtäjät vielä silleen vähän teknisesti alulaan ilmeisesti. Että se ei ollut ylitsesuotavan ihastunut yhteenkään piirtäjään itse siis, mutta piti siitä energiasta mitä niissä töissä näkyy.

Rakentavia ehdotuksia

Minkälaisia palautetta ja kritiikkiä ootte saaneet?

P: Kritiikkiä me muuten tarvittais paljon enempikin kuin nyt oikeestaan. Lehtikritiikkiä, että me voitais saada vähän suuntavi-

LEE ELLINGTON

voja tavallaan sieltäkin päin.

R: Rakentavia ehdotuksia. Ois aika hauska nähdä useamminkin ihan puhtaasti kriittikkokanta asiasta. Meillä näyttää olevan vähän semmoinen ongelma, että meille niinku aika ja ehkä tommoinen henkinen potentiaaliaakaan riittää... haha... riittää suhteitten luomiseen. Meitä on vaan kaks.

P: Meillä ei oo seuraa ympärillä eikä nimee. Suomen Kuvaletti... heheh, se sentään mainitsi meidät.

Tuleekos lukijoilta palautetta? Millas-ta?

P: No... se on aika myönteistä, melkein liiankin myönteistä monesti. Kehujat on pistäny ne sarjat yleensä järjestykseen.

JOHN CRAWFORDIN IRONIAA

Kotimaisista on pidetty Ahosen pojista tietysti. Antista on pidetty kovasti, mutta se piirtää vähän nykyään. Ja Nalle on kanssa varsin pidetty.

R: Nallesta toiset pitää ja toiset inhoo. Se ei oo kiistattomasti pidetty. Jos meitä sitten jostakin arvostellaan, niin on meillä yks sellanen vakioarvostelija, joka aina ar-

TEIT ISÄIN ASTUMAAN PETER BAGGEN MUKANA.

vosteleet Kurpitsa niinku ei tarpeeksi silleen suhtaudu uudistavasti.

P: Tai siis että me ollaan silleen sellaseen uraan päädytty.

Että teidän pitäis aina vaan keksiä jotain uutta?

R: Niin ja mä oon ihan samaa mieltä. Tarttis kuitenkin pitää vähän sellanen kuriton mieli koko aika ettei rupeis tekeen mitään samanlaista jatkuvasti, toistaa 'vanhoja hyviä juttuja'.

Helposti, mutta hitaasti

Onko lehdeenteossa ilmennyt minkälaisia käytännön ongelmia?

P: Painojen kanssa oli varsinkin alussa hankaluuksia. Jotkut niistä teki työnsä melkein päin ja milloinkin huvitti. Nyt kun on pitempään käytetty samaa versiota, niin asiat luistaa paremmin.

Millasia on ollu painosmäärät?

P: Alkupään numerot 300-500 ja sitten kutosta 700, seiskaa 800, kasia 900 ja uusimpia 1000.

Miten myynti on sujunu?

R: Festivaaleilla menee paljon, postitse taas vaan noin 10 %. Jos me saatas hyvin levitettyä lehdet, ei tässä olis mitään ongelmia oikeastaan. Nyt ne kyllä myydään helposti loppuun, mutta piinallisen hitaasti.

P: On meillä yks ehkä maan paras myyjä, mitä on koskaan nähtykään, mutta sekään ei kerkii kaikkialle. Helsingissä ja muualla on kymmenkunta paikkaa: Akaatemista ja Lehti-Fennicaa. Edelleen lehteä voi tilata meidän Helsingin osoitteesta Hilapellontie 2 bF 12, 00390 Hki.

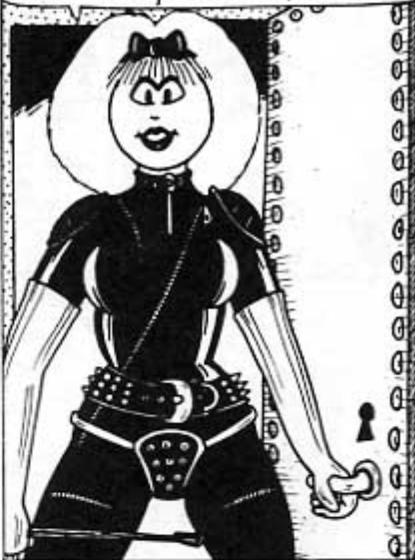
FILOSOFIOIVIA NALLEKARHUJA JA SADIISTISIA, NAHKA-ASUISIA NAISIA PIIRTÄVÄ NALLE VIROLAINEN EI JÄTÄ LUKIJOITA KYLMÄKSI.

R: Noi ei oikeen veä noi myyntipaikat ja vaikka niitä ois kuinka pirusti, ei se oikeen auta jos yks paikka myy kymmenen lehteä vuodessa.

Rahallista hyötyä ei Kurpitsasta kukaan pieniä myyntipaikkioita lukuunottamatta saa, mutta talous kestää kuitenkin pystyssä?

R: No niin no. Kestää kyllä mutta piirtäjien pitäis saada palkkiot, siihen tähtäämme tulevaisuudessa. Eihän kukaan voi taitella vuositolulla särpimettä, piirtäjät li-

Tulipa pieni erehdys sisko-luulta: minä aion piiskata myös sinua!

peää ennenpitkää mainospiirtämään ja se on sääli.

Porilaisten marssia puol tuntia yhteen soittoon

Kurpitsaa lukiessa huomaa, että pidätte varsin monenlaisista sarjoista ja uudem-

JOAKIM PIRISEN VAAHVA PIIRTOJÄLKEÄ. NUORUKAINEN ETSIMÄSSÄ UNELMIENSA NAISTA. ALBUMISTA ELEKTRISKA ZERIER.

EINO JA MARJUKKA LOMALLA KYKY AHOSSEN MORSIAN-SOOLOLEHDESTÄ

PAULI LALLIO JA
REIJA NIEMINEN
(HUOMAA KUPITSA-JULISTE
VASEMMASSA
YLÄKUVUSSA)

P: Se termi on aika kauhee tää fantasia. Se on yhtä... kaikkee muuta kun fantasiaa hehheh! Sen fantasian pitäis olla fantasiaa, mutta...

R: Niinku ne on niin kaavottuneita ne fantasiat. Joteskin tuntuu että nyt on pantu niin paljon painoa sille tekniselle osamiselle, että tää ideapuoli sitte jää vähän liika vähälle.

P: Onhan Suomessa nyt paljon hyväkin.

R: On toki! Emmä nyt niinku... tollasena yleisenä huolestuksen aiheena vaan.

Entäpä yleisilmapiiiri kotomaisessa sarjakuvamaailmassa?

P: Periaatteessa kai tämä ilmasto menee semmoseen sarjakuvamyönteisempään suuntaan. Kun on Pahkasikaklaania ja Jalavaa.

R: Niinku nytenkin tuolla Tampereella ainakin törmää tavantakaa sellaseen, että jostakin sarjakuvasta ruvetaan noin vaan puhumaan. Sellaset ihmiset, joilta sitä ei oottas ollenkaan ehkä. Kunhan siitä vaan ei tehtäis sellasta taidetta kun Ranskassa paljolti on tehty. Koska silloin siitä helpostikin voi tulla sellasia aikuisten kuvitettuja satukirjoja.

Sarjakuvaa ei tarvitse vääntää taiteeksi

P: Talkka sitten se Kemin suunta minusta on väärä. Se on taas sanottu silleen jyrkästi, mutta mun mielestä siellä yritetään vetää sitä jotenkin, että se on niinkun Nobel... tai sitten jotain kuvataidetta. Mutta se ei oo enää sarjakuvaa niinkään se niiten sarjakuva.

ka ehtineet jo kommentoida sangen myönteiseen sävyyn mm. Kuplaa ja saman puljun julkaisemaa Franquinin *Mustia sivuja* ('erittäin hyvä työ'). Tarmo Koivisto on myös ollut kaksikon mieleen. Jo-pi ja Timppa Mäkelää keuhataan samoin.

Mitäs mieltä ootte yleensä näistä nykyisistä omakustantajista?

R: Herra pääjohtaja saa alottaa. Minä täydennän sit lausunnollani. Heh.

P: Noilla on sellanen selkeen konservatiivinen linja kaikilla isommilla. Ikävä kyllä muutamat on taantuneet vähän ja lopettanukin on näitä hyviä pikkupiirtäjiä. Just niinku Tilsa ja Teräntö vaikka. Muutama uus hyvä pienlehti saattaa olla tulossa niinkun vaikka *Zombie*, tai *Kynähullu*. Jotakin on, mutta onhan omakustannemieninki tietysti silleki paljon köyhempää kun muutamat vuosit sitten, se on ihan selvää.

R: Muutenkin musta vaikuttaa, että semmonen keskiluokkanen fantasia on tulossa... semmonen mielikuvitukseton fantasia.

Keskiluokkainen fantasia ja sarjakuva-myönteisyys

Keskustelun kuluessa ovat Pauli ja Reija

VELI AHOSSEN SANKARIT
OVAT KUIN PUNKIN UNDERGROUNDIN
JA PIKKU NEMON PÖRRÖPÄISIÄ
ÄPÄRÄPOIKIA JA -TYTTÄRIÄ,
JOTKA VAELTAVAT OUDOSSA,
UNENOMAISESSA MAAILMASSA.

Valepukuni on täydellinen. Mutta nyt olen siinä lähtökäytössäni lisäksi VARAS ja siis alati virkavallan ja paikkienmetsästäjien ohitettuna.

PAULIN OMAA KYNÄNJÄLKEÄ.
NUORI JOHANNES.

Täsmennätkö hieman?

R: Saanko sanoa tähän vaan sen, että kun sarjakuva on — minkä mä keksin hienon sanan — massalevikkitaide... siis se on ihan toinen juttu kun joku kuvataide tai jopa toinen juttu kun kirjallisuus. Se on niin paljon lähempänä tällasta ihmisen väkälämää. Se reagoi tähän todellisuuteen paljon suuremmin ja sitten siitä ruvetaan väkälämään taidetta. Se niinku koko luonne menee mun mielestä jotenkin ihan luonnottomaks...

P: Tai semmosta kaunotaidetta...

R: ...se degeneroituu siinä. Hahhah!...

P: ...kyllä se mun mielestä on taidetta sinällään, että ei oo pakko väentää tai teeksi enää, jos ymmärrät mitä tarkoitan. Tärkeää on, toimiiko se.

R: Tai herättääkö se yleensä yhtään mi-

tään — esimerkiksi ajatuksia. Niinkun vaikka kuva ois kuinka kaunis, niin jos se riippuu vaan jossain seinällä ja ihmiset menee ja kattoo että onpa... onpa niin kaunis kuva tai onpa kaunis albumi. Ei sillä oo oikein merkitystä vaikka se ois kuinka hyvä.

P: Kemin sarjoista osa toimikin kyllä. Mutta se yleishenki. Pisteytyksessä kun pannaan palasiin sarjakuva... ei se musta oo ollenkaan tärkeää. Tai pisteytetään jotakin juonta ja viivaa ja tekstausta ja kaikkee erikseen.

PIRTEITÄ
UUSIA KURPITSA-
TAITEILIJOITA.
MARUKU HERNETKOSKI.

Onkos vielä jotain asioita, jotka mieltänne erityisesti elähdyttää?

P: Jalkapallo. Minä potkin yliopistosarjassa ja Reiska pelas kakkosdivisioonassa Pitäjänmäen Tarmossa.

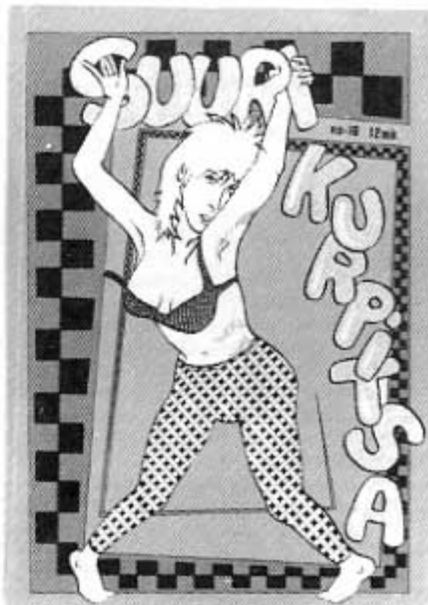
R: Me hävittiin joka peli paitsi yks... Niin muuten Pauli on tuonu mulle näin pitkän kitaran. Mä opettelen soittaa kitaraa ja sitten mulla on basso. Sitten elokuvat tietysti, vahinko vaan että Tampere on helvetin köyhä elokuvakaupunki Helsinkiin verrattuna.

P: Rockia kuunnellaan tietysti paljon — Laurie Andersonia, Heartbreakersia, Violent Femmesä, John Calea, Link Wrayta...

Paulihan kirjoitat Rumba-lehteen silloin tällöin, mutta oletko itse soittanut rock-kriittikotoimesi ohella mitään?

P: En oo koskaan osannu soittaa mitään. En edes koulussa triangelia osannu soittaa kunnolla.

R: Sitäpaitsi mun on paljastettava, että se on äärimmäisen epämusikaalinen.

J. KORHONEN JA
IDEOINNIN VAIKEUS

R: Yritetään kaavottaa sarjakuva, että voidaan näppärästi...

P: Sarjakuvatiedettä ruvetaan kohta kehittelemään.

Kun journalismia ei tehdä metritaksalla

Suuri Kurpitsa 11 lieene tulossa. Miltä tulevaisuus näyttää?

P: Tänä vuonna tehdään vielä kaksi Kurpitsaa. Niistä ensimmäinen on kevyt ja huumoripitoinen Kesä-Kurpitsa ja sitä myydään enimmäkseen rock-festivaaleilla. Vuonna -86 aiotaan vakiinnuttaa ja virallistaa tämä homma, eli ruvetaan julkaisemaan neljä lehteä vuodessa. Ollaan suunniteltu, että kaksi numeroa vuodessa

olis entisenlaisia paksuja Kurpitsaita ja loput kaksi ohuempia esimerkiksi johonkin tiettyyn aiheeseen tai piirtäjänsä keskittyviä spesiaalilukemistoja. Tekstin — siis juttujen — määrää lisätään ja yritetään muutenkin monipuolistua.

R: Ajan puute on pahin ongelma lehden kehittämisessä... Pitäisi löytää joku kolmas joka kirjoittaisi juttuja, kääntäisi sarjoja suomeksi, tekstaisi, hankkisi myyntipaikkoja ja mainostajia...

Keväällä ilmestyy uusi numero rock'n'rollfanzine Ripplä. Ripplän tekijähän aikoo lopettaa lehensä, mutta te otitte sitten ja kustansitte jo edellisenkin numeron?

R: Me oltiin sitä luettu ja ihasteltu. Jos se nyt saa tuulta siipiensä alle, niin kyllä me sitä julkastaan niin kauan kun se pysyy yhtä hyvänä. Siitä näkee millasta journalistiikka voisi olla, jos sitä ei tehtäis sillee metritaksalla.

Se ei yhtään häiriinny, kun mä harjoitteen. Se tykkää, että se on kivaa. Hehheh.

Enempi hulluutta liikkeelle

Onko lopuks toivomuksia?

R: Toivon että tulis pikaisesti pari - kolme omaperäisyyttä vetämään uusia linjoja sarjakuvaan. Jotain mikä pikkusen horjuttais tätä liikuttavaa yksimielisyyttä siitä, mikä on hyvä sarjakuva. Toivoisin hiukan rennompaa otetta, hiukan raikoilua totiseen sarjakuvainpuurtamiseen... antakaa lasten tulla tyköni...

P: Pitäis saada enempi hulluutta liikkeelle tähän...

R: Nin just.

Jussi Karjalainen

KUKA SANOIKAAN, ETTÄ NAISET OVAT ELÄMÄN SUOLA? MINUA UHKAÄ JODIMYRKYTYS.

